

וארא - ל"א ע"א

פתח ואמר, פסוק זה הוא בשתי צורות ובשתי אידיאות. קוראים בו דרכים, וקוראים בו נתיבות. קוראים בוنعم, וקוראים בו שלום. מה זה דרכים, ומה זה נתיבות? מה זהنعم, ומה זה שלום?

אלא דרכיה דרכיنعم, הינו שפתות ישעה נו הגותן בים דרך. שהרי כל מקום שנקרה בתורה דרך, היא דרך פתיחה לכל, כמו זה זו שפתוחה לכל ארים - כך דרכיה. אלו דרכים שפתוחים מהאבות, שכרו בים הגדול ונכנסים לתוכו. ואותם דרכים נפתחות לכל עבר ולכל אידי העולם.

نعم זה הוא נעימות שיווצאת מן העולם הבא, (ומהועולם הבא מairoת כל המנויות) ומארה את כל המנויות, וגדרים (הארות) לכל עבר. ואוטו טוב ואור של העולם הבא שיזוקים האבות וקראنعم. דבר אחר, העולם הבא נקראنعم. וכשהמחרור העולם הבא, אז כל הטוב וכל השמחה וכל האורות וכל התרות של העולם מחעורים, וכך נקראنعم.

ועל זה שניינו, רשיי היגנים, בשעה שנכנסת שבת, כלם נהימים, ויש להם (רווח) שמחה ומנוחה בשבת. וכך נזיאת שבת, יש לנו לעודר שמחה עליונה עליינו כדי שניצל מאותו הענש של הרשעים שנודונים מאותה שעה ולהאה, ויש לנו להחזר ולומר, (תהלים צ) ויהיنعم עליון, (רווח) עצנו. זהוنعم עליון, (רווח) שמחת הכל. ועל זה, דרכיה דרכי

نعم וכל נתיבותך שלום. מה זה נתיבותך? אלו אותם נתיבות ושבילים שיווצאים מלמעלה, וכלם ליקם אוקם ברית היחידי שנקרה שלום,

פתח ואמר, Hai קרא בתרעין גוונין איה, ובתראי סטרין. קרי ביה דרכיהם, וקרי ביה נתיבות. קרי ביה נעם, וקרי ביה שלום. מאן דרכיהם. ומאן נתיבות. מאןنعم. ומאן

שלום.

אלא, דרכיה דרכי נעם, היינו דכתיב, (ישעה מ"ג) הנותן בים דרך. דהא כל אחר דカリ באורייתא דרך, הוא אורחא פתיחא לכלא. כהאי אורחא דהוא פתיח לכל בר נש. פה דרכיה, אלין דרכים דאיןון פתיחן מאבחן, דקרוון בימא (דף ל"א ע"ב) רבא, ועאלין בגניה. ואינו אורחין מפתחין לכל עיר, ולכל סטרי עלמא.

זהאיنعم, הוא נעימו דנפיק מעלמא דatty, (נ"א ומולמא דatty נהיר כל ביצין) נהיר לכל בוצינין, ומתרפישין (נ"א נהורי) לכל עיר, וההוא טיבי, נהיר דעלמא דatty, דינקין אבחן, אكرينعم. דבר אחר, עלמא דatty, אكرينعم. וכן אתער עלמא דatty, כל טיבו, וכל חידו, וכל נהוריין, וכל חירו דעלמא אתער. ובגיני כה, אكرينعم.

על דא תנין, חמיבין דגיהנם, בשעתה דעל שbeta, כלחי נייחין, ואית להו (ס"א חיר) חמido, נייחא בשbeta. בינוון דנפיק שbeta, אית לו לאתער חדידו עלאה עלא, דנטזיב מההוא עונשא דחיביא, דאתדנו מההיא שעתה ולחלאה. ואית לו לאתער רלימא, (תהלים צ) ויהיنعم יי' אלהינו עליינו. דא הוא נעם עלאה, (מיר) חדידו דכלא. ועל דא, דרכיה דרכיהنعم וכל נתיבותך שלום.

מאן נתיבותיך. אלין איןון נתיבות ושבילין, דנפקני מלעילא, וכלחי נתיקיט לוון ברית יחידאי, דאייה אكري שלמא דביתא,